

“It is not as wrong raping a Swedish girl as raping an Arab girl,” says Hamid, in an interview about a gang rape involving a Swedish girl and immigrant ...

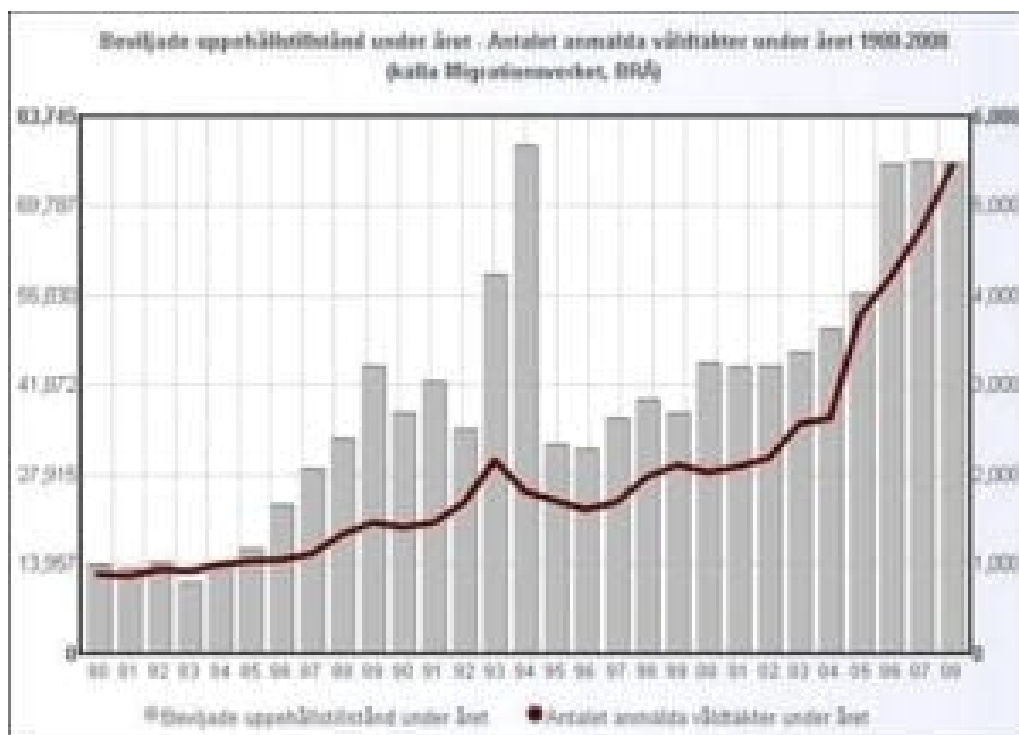
Autor: Fjordman

Zkraje letošního roku zveřejnil Simen Saetre v norském týdeníku **Morgenbladet** článek zabývající se znásilněními ve Švédsku. Je s podivem, že víc než vlastním problémem se zdál být znepokojen tím, že „xenofobové“ a „islamofobové“ jako já na toto téma také píšou. Už dříve Saetre bez jakéhokoliv důkazu **tvrdil**, že své články nemyslím vážně. Je ironií, že člověk, který přináší tvrzení neopírající se o fakta tvrdí, že mé texty a názory nejsou založeny na faktech.

Pojďme se na celou záležitost podívat trochu podrobněji.

Podle švédské Národní rady pro prevenci kriminality (Brottsförebyggande rådet — Brå) bylo ve Švédsku za rok 2013 na policii nahlášeno 5900 případů znásilnění. Toto číslo je o něco nižší než v předchozím roce, přesto je - stejně jako v několika posledních letech - blízké cifře 6000, s kterou budeme nadále pro přehlednost operovat.

S jistotou víme, že mnohé oběti tohoto zločinu znásilnění neohlásí na policii. Řada kriminologů tak předpokládá, že oficiální údaje odhalí pouze menšinu případů a četné studie tento předpoklad potvrzují.

*Osa y - vlevo: počet vydaných povolení k pobytu za rok
vpravo: počet nahlášených znásilnění za roky 1980-2008.
Osa x - šedé sloupce: vydaná povolení k pobytu za rok;
červená linie: počet znásilnění za daný rok.*

Klíčovou otázkou zůstává: O kolik vyšší je skutečné číslo znásilnění? Dvakrát vyšší než oficiální údaje? Čtyřikrát? Desetkrát?

Ke konci roku 2013 jsem uveřejnil [esej na toto téma](#), kde jsem uvedl dva možné odhady skutečného počtu znásilnění ve Švédsku. Nejnižší odhad byl založen na premise, že každé čtvrté znásilnění nahlášeno na policii a zavedeno do statistik. Jak jsem uvedl, průměrem posledních let je 6000 případů ročně. Pokud to představuje čtvrtinu skutečně spáchaných případů, je skutečný stav 24,000 znásilnění ročně.

To byl tedy ten nižší z mnou nabízených odhadů. Vyšší odhad počítal s tím, že je nahlášeno pouze každé desáté znásilnění - to by znamenalo nikoli šest, ale 60 tisíc případů ročně. Operovat s desetkrát vyšším číslem, než je oficiální údaj, se může přehnané. Já sám jsem byl na vážkách, a proto jsem pracoval s oběma údaji zároveň.

Přesto však řada výzkumníků došla k závěru, že odhad pouhých 10% nahlášených případů je realistický. Dle aktuální norské studie **pouze 11%** znásilněných žen nahlásí zločin policii, což je číslo velice blízké vyššímu ze dvou odhadů, které jsem navrhl pro Švédsko.

Pochopitelně je vcelku ošidné užívat data jedné země k porovnání s těmi z jiné země. Na

druhou stranu jsou Švédsko a Norsko velmi blízce spřízněné národy a tak lze s přiměřenou mírou jistoty předpokládat určitou míru porovnatelnosti dat.

Pokud zhruba 6000 každoročně ve Švédsku nahlášených případů znásilnění představuje 11 % skutečné spáchaných znásilnění, jak naznačuje zmíněná norská studie, skutečné číslo znásilnění ve Švédsku je 54 000 – 55 000. Při této roční míře by se počet spáchaných znásilnění za dvacet let přiblížil 1,1 milionu. Není tedy mimo realitu předpokládat, že je ve Švédsku v jedné generaci spácháno přes milion znásilnění. Pro nepočetnou skandinávskou zemi ohromný počet – i poloviční číslo by bylo nadmíru vysoké.

Švédská populace v polovině roku 2014 je odhadována kolem **9,7 milionu**. Díky masové imigraci v posledních desetiletích je **zhruba 15 %** z tohoto počtu narozeno v jiné zemi – a k tomu je třeba přičíst druhou generaci imigrantů. Polovina obyvatelstva jsou ženy, méně než 5 milionů – z nich některé jsou velmi mladé a další velmi staré.

Existují případy znásilnění malých dětí či osmdesátiletých žen, ale ty jsou výjimečné. Většina znásilnění cílí na ženy v plodném věku, od počátku dospívání až zhruba ke čtyřicátému roku. Pokud budeme operovat s číslem milion případů znásilnění za generaci, je riziko pro mladé Švédky obrovské. Jde o mezinárodní skandál, a mělo by se tak k situaci přistupovat. Místo toho je země stále mezinárodně vykreslována jako nějaká feministická **Utopie**.

Někdo by mohl namítnout, že milion znásilnění se automaticky nerovná milionu obětí. Někdy je stejná žena znásilněna vícekrát. Technicky vzato je to pravda, situaci to však sotva zlepšuje. Skupinová znásilnění bývala donedávna ve Skandinávii téměř neznámá – nyní jsou ve Švédsku znepokojivě běžná.

Stejně zřídka byly v této části světa znásilnění mužů – to už také není pravda. 17 letý chlapec byl skupinově znásilněn skupinou mužů ve městě **Växjö** v jižním Švédsku. V roce 2012 nahlásilo znásilnění **132 mužů**. Znovu zdůrazním, že velká část obětí útok vůbec nenahlásí. Ponížení, stud a stigma spojené s oběťmi znásilnění jsou přinejmenším stejně silné jako u ženských obětí.

Pokud budeme znovu předpokládat, v souladu s norskou studií ženských obětí – že jenom 11 % znásilnění je nahlášeno na policii, pak se ve Švédsku odehraje 1200 znásilnění mužů do roka – to je jeden každých sedm hodin.

Všechna čísla, která uvádím, vychází z oficiálních statistik. Užívám je jako odrazový můstek, ale moje výsledná čísla nejsou absurdní.

Největším švédským tabu je jakákoliv úvaha, která by spojovala tyto problémy s masovým přistěhovalectvím, které během dvou generací doslova změnilo tvář země.

Netvrdím, že imigrace je jedinou příčinou těchto trendů. Přesto jsou tyto spojitosti bohatě zdokumentovány v mnoha západoevropských zemích od Norska po Spojené království.

Přistěhovalci z jiných kultur, zvláště muslimové a Afričani, se podílí na případech znásilnění a násilných zločinů mnohem víc, než by odpovídalo jejich zastoupení v populaci.

Nelze popřít, že Švédsko před 40 lety, před zahájením masivní mimoevropské imigrace, bylo relativně bezpečnou zemí s nízkou mírou zločinnosti. Dnes je země pro běžné občany jejich každodenním životě mnohem nebezpečnější. To platí jak pro pouliční zločin, tak pro politicky motivované násilí, obojí je na vzestupu.

Ve Švédsku působí méně významné neonacistické skupiny, **původcem většiny politického násilí je ale krajní levice, někdy s tichou podporou establishmentu a sdělovacích prostředků.** Mnohými cíli těchto útoků jsou obyčejní občané mírumilovně vyjadřující nesouhlas s přistěhovaleckou politikou, která z nich učiní menšinu ve vlastní zemi během několika desetiletí.

To, že multikulturalismus a masové přistěhovalectví učinily naše země nebezpečnějšími, lze jen těžko popřít - pokud tedy nejste mainstreamový novinář.

Článek Rapes in Sweden, Redux vyšel na stránkách Gates of Vienna.